

ಅವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ ಮಂಗನಿಗೆ? ಇವು ಆಕೆಗೆ ಕಾದು ಕಾದು... ತಲೆಕೆಟ್ಟು ನಂತರ ಸೀದ, ಆ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಲ್ಲೇ ಸೂಳಿಸಿದ್ದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ... ಸಿದ್ಧವಿನ ಗಂಧಪೂಸಿದ ಮೈಗೆ ಮೂಗಿಟ್ಟು... ತಾನು ಬಂದ ನದಿ ದಾಟಿ ಬಂದ 'ಕತೆ'ಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ನಂತರವೇ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ... ಆ ಹೆಂಗಸು ಯಾರು?... ಆಕೆಯ ಶಕ್ತಿ ಏನು, ಕಾರ್ಣಿಕ ಏನು? ಅನ್ನುವುದು. ಅದು ಜುಮಾದಿ(ಧೂಮಾವತಿ) ದೈವವಲ್ಲದೆ ಬೇರಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ ಸೂಳಿಸಿದ್ದುವಿನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಆತ ಆ ದೈವದ ಕರುಣೆಗೆ ಕಾರ್ಣಿಕಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ದೈವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಚಂದದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧವಿನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಸಿದ್ಧ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಜ್ಜನ ಅಜ್ಜನ ಅಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಂತೆ. ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ 'ಜಾನ್‌ಹೆನ್ರಿ'

ಅಂತಾ ಕೆತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಜ್ಜನ ಅಜ್ಜನೂ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ. ನಮ್ಮಜ್ಜನ ಅಜ್ಜ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ಅಂತ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲ... ಅದೇ ಸೂಳಿಸಿದ್ದುವಿನ ಹಿರಿಮಗಳ ಪಲ್ಲಂಗದ ಗಿರಾಕಿ...'

'ಅಲ್ಲಾ ಶೆಟ್ಟೀ... ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಡೆದಿರಬಹುದಾ?... ' ಅಂತ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರಿ ದೇವಪುಶ್ಪಶೆಟ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ... 'ಉಮ್ಮ; ಆ ದೈವದ ಕಾರಣಿಕ ಇತ್ತಂತೆ ನಿಜ. ಅಜ್ಜನ ಅಜ್ಜ ಸೂಳಿಸಿದ್ದುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದದ್ದೂ ನಿಜ. ಆಕೆಗೆ ಪರಂಗಿ ದೊರೆಯ ಚಂಗಯಿ ಇದ್ದದ್ದೂ ನಿಜ. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ದೈವ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ದೋಣಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಯಾಕೆ ನಿಜ ಇರಬಾರದು?... ಹೇಳು; ಈ ಲೋಕ ಸೂರ್ಯದೇವರ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಮಗ ಬಾಚು ಹೇಳಿದಾಗ, ನಾನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಂಬಿದನೋ ಬಿಟ್ಟೆನೋ... ಹಾಗೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡಾ ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೆಯೆ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ ಆ ಕತೆಗೆ ತೆರೆ ಎಳೆದಿದ್ದರು.

ಪಟೇಲ್ ಕತೆ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದವನೇ ಪೂವ ಮರಕಾಲ 'ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಜ್ಜನ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದ ಆ ದೈವ ನೆಲಕಚ್ಚಿ ಕೂತ ಮೇಲೆ, ಆ ಪರಂಗಿ ದೊರೆ ಕೊಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಲೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಜ್ಜನ ಅಜ್ಜ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದರು? ಅದನ್ನು ಕರಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಸೂಳಿಸಿದ್ದುವಿನ ಮಗಳ ಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ ಸರಪಳಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಾ... ಹೇಗೆ?!' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಪಟೇಲ್ 'ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟು ಮಾರಾಯ... ನಂದರಾಯನ ಬದುಕು ನರಿ, ನಾಯಿ ತಿಂದು ಹೋದ ಹಾಗೆ, ಇರೂ ಸತ್ಯನಾಶ ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೋ?... ನಾವೇನು ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೇಳುದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯ; ಅಮೃತ ತೆಗೆಯಲು ಹೋಗಿ... ವಿಷ ಬಂದರೆ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡುದು?' ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು. 'ಇಲ್ಲಿ... ಇಲ್ಲಿ... ನಾನು ಸುಮ್ಮ

“ಅಲ್ಲ ಮಾರಾಯ... ನಮ್ಮ ನಾರ್ಣಾಮಯ್ಯರಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ...ಎಲ್ಲಾ ಬಿಳಿಕೇಪಳ ಮರವೇ ಸಿಕ್ಕಾ ಇಲ್ಲ; ಬೇರೆ ಮರದಲ್ಲಿ 'ಕೊಡಿಮರ' ಮಾಡ್ಬಹುದಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ 'ಮೂಡ್ಲಾಗಿನ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಆ ಬಿಳಿಕೇಪಳದ ಮರ ಸಿಗ್ಬಹುದು... ಸಿಗುದಿಲ್ಲ ಅಂತಾ ಇಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತ ಕೂತ್ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಾ ಮಾರಾಯ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಡುಕೇಕು ಅಷ್ಟೇ...'

